

DE GOUDEN VIS

PETRALOUISE MURIS

“De gouden vis”
geschreven en geïllustreerd
door PetraLouise Muris.

Sprookje voor kinderen rond 8 jaar.

Waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven kinderboeken van bovenstaande auteur zijn
zonder reclame of gebedel voor goede doelen of stichtingen gratis
voor eigen gebruik te downloaden of te printen
van: kinderboek-online.nl

Let op de voorwaarden op bovenstaande site.

Deze **kindvriendelijke site** is voorzien van **kindveilige keurmerken.**
Wereldwijd geregistreerd.

Bladzijde	Hoofdstuk
3	1 De visser.
6	2 Glibberig goud.
9	3 Een pratende vis.
13	4 De gezant van de keizer.
18	5 De wensen van de gezant.

HOOFDSTUK 1 DE VISSER.

Er was eens een visser die weken-lang op zee bleef.

Hij viste niet met netten maar met een hengel en een schep-net.

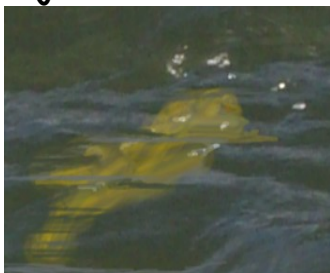
Hij keerde nooit naar de haven terug als hij geen vis had om te verkopen.

Hij moest wel vis verkopen omdat hij anders geen geld had.

Zonder geld was het onmogelijk om in zijn huisje te blijven wonen.

Vandaag is de zee helder en kalm.
Er drijven wel kwallen voorbij maar geen vis. Op twee vissen na heeft de visser vandaag nog niets gevangen.
Net als hij van verveling in slaap dreigt te vallen ziet hij ineens een glitte-ring diep in de zee. Het lijkt goud.
Hij knijpt zijn ogen tot kleine halve maantjes om het beter te kunnen zien.
Het moet wel-haast een grote klomp goud zijn want het is duidelijk te zien.

"Als ik toch eens die klomp goud kon opvissen dan hoef ik nooit meer te vissen.
Dan ben ik stinkend rijk!

Ik moet het water in om het te pakken.
Durf ik dat wel?" denkt de visser.
"Tja, als ik niet pak word ik niet rijk.
Ik moet wel."

Doch als de visser in de golven springt,
ziet hij ineens het goud niet meer.

"Het lag toch hier?"

Ik zag het toch goed? Waar is het nou!

Ben ik voor niks in het water gesprongen?

Was het de zon die het water bescheen?"

De visser zwemt een tijdje over de zee-
bodem totdat hij het benauwd krijgt.

Dan moet hij snel naar de opper-vlakte om
te ademen.

Hij zwemt naar zijn boot en klautert erop.

Nat en verkleumd klapper-tand hij: "het
w,was v,vast een droom! Er is geen goud."

Voor de zeker-heid tuurt hij nog even in
het water.

"Alle mensen, daar ligt het toch!

Ik ga maar weer kijken.

Ik zal het toch moeten pakken."

HOOFDSTUK 2

GLIBBERIG GOUD.

Voor de tweede keer springt de visser de zee in.

Als zijn beide handen het gladde goud grijpen, spartelt het vrolijk weg.

De visser heeft last van prikkende ogen. Hij voelt met zijn ogen dicht waar de brok goud kan zijn.

Hij grijpt weer naar het goud.

De visser denkt: "jakkes! Wat voelt het koud en glibberig!"

Opeens glibbert het weer uit zijn handen.

Nu opent de visser zijn ogen.

Hij schrikt want het is helemaal geen klomp goud! Het is een goud glimmende vis!

Dat het geen goudvis is ziet hij meteen.

Die zijn immers oranje.

Teleur-gesteld klimt hij weer in zijn boot.
Hij weet nu dat hij nooit rijk zal worden.

Maar daar de vis nog onder zijn boot
zwemt, heeft de visser opeens een plan.
Hij wil de vis vangen om hem voor veel geld
te verkopen.

Er is vast iemand die de mooie gouden vis
wil hebben om ermee te pronken.

De visser is erg hebberig.
Hij wil en zal die mooie vis vangen.
Hij wacht geduldig met zijn hengel en zijn
schep-net.

Hij wacht totdat de vis onder zijn boot
vandaan zwemt.

Na uren wachten ziet hij eindelijk de vis.
Nu nog uit het water proberen te
scheppen.

Mis, de vis zwemt weer onder de boot.

Ja! Nu ziet hij hem!

“PLONSI!”

Met een zwaai haalt hij zijn schep-net
pijlsnel door het water. Hij grijpt de vis en
gooit die in een ton zee-water.

HOOFDSTUK 3 EEN PRATENDE VIS.

Op de kade laat de visser iedereen zijn vangst in de ton zien.

Drommen mensen staan rondom hem.

"Och, ach! Wat een mooie vis!"

"Wil iemand mijn vis kopen?"

Ik vraag er maar duizend munt-stukken voor."

"Ach nee, veel te duur, dat kunnen wij niet betalen," reageert men. (zeg ree aa geert)

"Maar hij is **goud'** beste mensen!

Als jullie geen interesse hebben, vul ik mijn vijver met zeewater," roept de visser.

"Ik houd hem wel zelf.

Vanaf vandaag mogen jullie naar hem komen kijken.

Ik vraag er maar een halve munt voor."

De visser loopt mopperend naar huis.
Hij gaat meteen aan het werk in zijn tuin.
Binnen de kortste keren is zijn vijver
gereed voor de gouden vis.
De bezoekers mogen komen.
O wat is de visser trots!

Jammer genoeg gaat dat maar even goed.
De vis wordt ziek in de vijver.
Het water in de vijver wordt almaar
zoeter. De vis kan niet tegen het zoete
water, hij wil naar de frisse zilte zee.
Er is maar één mogelijkheid.
Hij moet gaan praten.
Hij moet de visser uitleggen waarvan hij
ziek is.

Zoals altijd strooit de visser 's - avonds
voer in de vijver.

En altijd roept hij: "visje, visje kom eten!"

De vis hapt naar adem: "mede-lijden,
heb mede-lijden visser!

Ik wil naar de zee terug.

Als je mij laat gaan mag jij een wens
doen!"

De visser gelooft zijn oren niet.

Hoorde hij het goed?

"Ik wil rijk worden!" zegt hij vlug.

"In jouw huis staan drie
zakken goud.

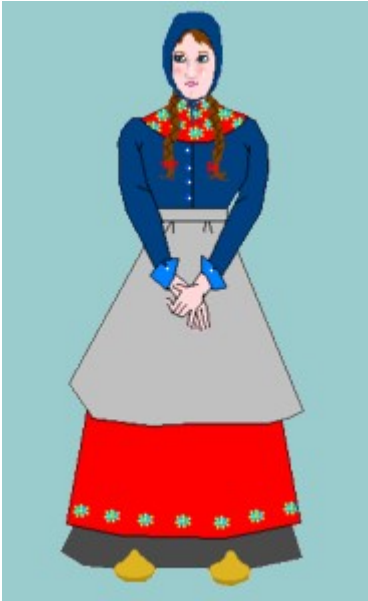
Laat mij nu los. Ik wil
naar de zee!"

"Ik moet eerst dat goud zien,
dan laat ik je gaan."

De visser rent zijn huis in.

Daar staan warempel drie zakken goud!

"Ik wens nog wat! Ik wil nog wat!" roept de

visser hebberig
wanneer hij naar zijn
vijver terug-loopt.

"Jij zou mij toch
loslaten?"

Nu wil jij weer een
wens.

Laat jij mij gaan als ik
jouw tweede wens
vervul?"

"Ja, ik doe alles.

Ik wil nu een lieve vrouw.

Eentje die ook blij is met niets.

Dat is gemakkelijk voor als het geld op is."

"Ga naar huis daar wacht zij."

Nu de visser een lief vrouwtje heeft,
vergeet hij de vis. Die zwemt verloren de
vijver rond. Hij wacht en wacht.

HOOFDSTUK 4 DE GEZANT VAN DE KEIZER.

Onder-tussen in een warm land, hoort een keizer een verhaal over een gouden vis.

De keizer heeft wel duizend goudvissen maar die zijn toch echt oranje.

Hij wil een echte gouden vis.

Dat zou een vorstelijk cadeau (kado) zijn.

Daarom stuurt hij een gezant om helemaal naar de andere kant van de wereld te reizen.

Omdat verhalen snel rondgaan weet de gezant waar hij moet zijn.

Als de gezant van de keizer eindelijk voor de vijver staat, ziet hij dat de vis ziek is.

Hij vraagt aan de visser: "hoeveel munten wilt u voor deze zieke vis hebben nu hij nog leeft?" Hij laat een buidel geld zien.

"Niks, ik heb niks nodig!
Ik kan alles wensen, daar zorgt mijn vis
immers voor," grinnikt de visser.

"Niet voor lang visser.
Uw vis is erg ziek.
Hij knapt pas op als hij weer in de zee
zwemt. Zie hoe dof hij is."

Nu ziet de visser pas dat zijn vis dof is en
dat het schubben verliest.
Hij ziet dat zijn vis ernstig ziek is.

"Uw vis gaat dood beste visser."

De visser schreeuwt wan-ho-pig: "o nee!

Tover jezelf beter, vlug!

Ga nog niet dood!

Geef mij eerst nog even drie zakken
goud en een paleis voordat jij sterft!"

De vis heeft geen kracht meer.

Hij drijft op zijn zij aan de opper-vlakte
van de vijver.

Terwijl de visser op de kant jammert
omdat zijn wens niet in ver-vulling gaat,
springt de gezant in de vijver.

Hij schept de vis uit het water.

"Zie, uw vis is dood visser.

Ik neem hem mee om hem waardig
te begraven."

Maar in plaats dat de gezant de vis begraaft, laat hij zijn paard naar de zee galopperen. Zo snel mogelijk legt hij de vis in het koele zeewater.

Plotseling krijgt de vis weer kracht.

“Vaarwel vis, mijn keizer zal het zonder u moeten stellen.

Het gaat u goed. U hoort in de zee.”

De vis kijkt om.

“Wat bent U een aardige man om mij te redden! Voor u gaat,” vraagt de vis: “zei u keizer? Wat is een keizer?”

“Ja, mijn zonnige land wordt bestuurd door een goed man.

De keizer is de leider van ons volk.

De zee langs ons land is warm en helder blauw.

Mijn keizer nodigt u uit om daarin te zwemmen.

Ga met mij mee en ervaar die mooie warme zee. Ik heb een schip."

"Is het erg ver?" vraagt de vis.

"Erg ver. Ik ga via de zee dat is beter."

"U hebt mij gered, ik ben u veel schuldig. Ik zwem naast uw schip, ik zal uw keizer ontmoeten."

De gezant verbaast zich dat de gouden vis zo intelligent is.

HOOFDSTUK 5

DE WENSEN VAN DE GEZANT.

Op zee komt het schip in een hevige storm terecht.

Het schip dreigt te zinken.

Net als dat gebeurt en de gezant om hulp roept, heeft hij zijn eerste wens gedaan.

De dreigende wolken drijven uiteen en de zon schijnt.

Zelfs de zee wordt kalm.

De gezant haalt opgelucht adem.

Wat een wonder!

De man heeft niet door dat hij zojuist een wens deed die de vis in vervulling deed gaan.

Eindelijk legt het schip aan in zijn thuis-haven.

Daar is de keizer ook.

Zijn ogen kijken begerig naar het schip.
Zal zijn gouden vis aan boord zijn?"

"Waar is mijn vis?" vraagt hij.

"De vis is in de zee Hoogheid, daar hoort
het en daar blijft het gezond."

"In de zee? Ik heb toch vijvers zat!
Vis hem uit de zee en wel meteen!"

Bevel is bevel, een gezant zal zijn keizer
nooit tegen-spreken.

Hij plonst meteen in de zee.

"Vis! Vis waar ben je!

Mijn keizer wil jou in één van zijn
vijvers."

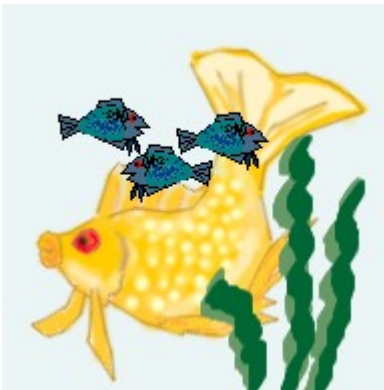
"Niet weer," jammert de vis: "ik laat mij
niet gevangen nemen."

"Och arme vis ik wens dat de keizer zelf zijn vrijheid verliest. U moet vrij zijn."

Niet wetende dat hij zojuist opnieuw had gewenst, zegt hij: "ik doe alles voor u edele vis."

De keizer schreeuwt: "komt er nog wat van? Haalt iemand die vis van goud nog eens uit het water?"

Hij moet on-middel-lijk in mijn grootste vijver! Opschieten een beetje!"

Hoe iedereen zijn best ook doet, niemand krijgt de vis te pakken. Dat had de gezant toch gewenst?

Uit kwaadheid duikt de keizer tussen de golven.

“Ik krijg je te pakken vis!
Jij zult *mijn'* gouden vis zijn.
Niemand anders mag jou opvissen!
Jij bent *mijn'* rijkdom!”

Plotseling worden de enkels van de keizer omklemd door grillige water-planten.
Hij zit vast. Moervast.
Hij weet zich niet te ontwarren.

Zowat iedereen probeert hem te bevrijden maar het wordt almaar erger.
's-Avonds laat is de keizer nog steeds in de zee.
Hij verdrinkt niet maar hij wordt wel heel erg koud.
Nog eens een paar uur later als hij nog steeds niet los is begint hij te huilen.
Hij huilt zo hard dat de vis medelijden krijgt.

"Hoogheid, als uw gezant mij terug-brengt naar de koele zee waar ik vandaan kwam zal ik u bevrijden. Het is hier te warm."

"Te warm? Ik heb het ijskoud!

Ik laat jou nooit gaan.

Nooit! Nooit!

Jij bent de enige gouden vis ter wereld!

Alleen *ik'* heb recht op jou!" schreeuwt de hebberige keizer.

"Jij bent van mij!"

"Dan zit u hier vast totdat u sterft."

De vis zwemt weg.

Daar schrikt de keizer van.

Hij rilt van de kou.

Al bibberend roept hij zijn gezant.

Hij wil die gouden vis niet eens meer.

De keizer wil warme kleding aan en lekker eten maar vooral fijn slapen.

Hij wil weg uit de zee.

"Alsjeblieft gezant!" jammert hij.

"Breng die vis on-middel-lijk naar zijn eigen zee.

Die vis weet zelf de weg niet terug te vinden."

Een gezant gehoorzaamt altijd zijn keizer.

"Vis," roept hij: "vis, help mij mijn keizer te bevrijden voor hij van de kou sterft. Ik breng u weer thuis ook al moet ik de zwaarste storm trotseren."

Als een wonder slinken de water-planten. Zij worden zo breekbaar dat het gemakkelijk is er tussenuit te geraken.

De gezant onder-steunt zijn keizer totdat hij in zijn paleis is. Hij weet nog steeds niet dat hij weer een wens deed.

Nog die nacht vertrekt hij met het schip met de gouden vis aan zijn zijde.

Nu het schip in de koele ruige zee vaart, roept de gezant: "vis! O wat zou ik het heerlijk vinden als jij nooit meer in gevaar komt. Was jij maar zilver-grijs in plaats van goud! Kom nooit meer naar de kust. Blijf in de diepte daar ben je veilig. Hopelijk kom ik ook veilig thuis."

Als het schip veilig in zijn thuis-land terug-keert weet de gezant nog steeds niet wat hij zoal had gewenst.

En de gouden vis?

Die is van kleur veranderd. Hij zwemt veilig over de bodem van de frisse zee.

EINDE.